

פרשת ראה

אחרי ה' אלוקיכם תלכו ואותו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואותו תעבדו ובו תדבקון (יג, ה)

הנה יש לדקדק בהאי קרא טובא, חדא מהו אריכות הלשון וסדר הדברים, דמתחילה היה לו לומר בקולו תשמעו והיינו דאת מצוותיו תשמורו, ואחר קיום המצוות תבא היראה וההליכה אחר אלוקים, ועבודה בו יתברך ובו תדבקון, ומהו כל האריכות בכך והיה די באומרו אחרי ה' אלוקיכם תלכו ותעשו ככל מצוותיו שזה כולל הכל.

עוד ילה"ק מדוע הפסיק הכתוב באמצע דבריו על הנביא לע"ז, דבתחילה אמר כי יקום וכו' וגם לאחר פסוק זה המשיך ואמר שהנביא השקר ימות וכו', ומדוע היה לו להפסיק בהאי קרא באמצע דבריו. ועו"ק מהו שינוי הלשון, תלכו, תיראו, תשמרו, תשמעו, תעבדו ותדבקון. (ויעו' באור החיים הק' דהק' כע"ז וביאר גודל איסור ע"ז דאף בכל אחד מפרטים אלו לבדו עובר על איסור ע"ז, או דבא לרמז על ו' סדרי משנה יעו"ש).

והנראה ובהקדם, דידוע הדבר שמורינו החפץ חיים והאמרי אמת מגור נפגשו בכנסיה הראשונה והיו אלו ימי האלול, ובאותו שבוע קראו פרשת ראה, שאל הח"ח את האמרי אמת על הפסוק שנאמר בו 'אחרי ה' אלוקיכם', שהרי כידוע יש הבדל בל' הדקדוק בין 'אחרי' ל'אחרי', שכן 'אחרי' הוא דבר סמוך לו שהוא בא מיד לאחרי, ואילו 'אחרי' הוא דבר מרוחק מעט דאינו בא מיד לאחרי אלא רחוק ממנו במעט, וא"כ היה לו לומר אחרי ה' אלוקיכם, שכן אל לנו להיות רחוקים מאד מה' יתברך, אלא קרובים לילך מיד אחרי ומדוע נקט בלשון אחרי דהוא ל' מרוחק יותר.

לאחר דו"ד ביניהם, השיב כל אחד לפי דרכו, הח"ח בדרכו המוסרית השיב דלעתים נדמה לאדם שהוא כה רחוק מהקב"ה עד כי חושב הוא שלא יוכל לפנות אל הקב"ה, ועל כך אומר הכתוב אחרי ה' אלוקיכם, גם כי חש אתה 'אחרי' שהנך כבר באיחור רב אחר הקב"ה יכול אתה להתחזק ולעבדו בכל דרכי העבודה האמורים, ואילו האמרי אמת השיב לפי דרכו החסידית שאלו הן דברי הכתוב קרוב ה' לנשברי לב, שהרוצה שהקב"ה ישמע לתפילתו ויתן לו לילך בדרכיו, עליו להיות רחוק אחרי ה' להיות נדכה ולב נדכה ישמע ה'.

ומעתה י"ל דזהו אשר בא לומר הפסוק, דדוקא עתה לאחר שהנכם הולכים אחר הנביא שקר וע"ז, זהו הדרך לחזור אחרי ה' אלוקיכם ולעבדו, ומה שהאריך הכתוב בכל אלו העובדות י"ל דבא לרמז לאדם את דרך העבודה מתחתית עד להגיע עדי השלימות, ולמתבונן ייוכח שכל ביטוי הוא עליית מדרגה גבוהה יותר, שכן בתחילה רק הולכים אחר ה' בלא עבודות מיוחדות ולאחר שהולכים אחרי ומכירים בו באה היראה שהאדם ירא ה' הוא, וכשהוא ירא יכול הוא לקיים מצוותיו שאמר להם הבורא יתברך, וכיון דמקיים המצוות כולן בכוחו לשמוע בקולו דידוע דשמיעה היא דברים מתוך דברים ששומעם ומקיים, ורק לאחר מכן כשהגיע לדרגה זו יכול לקיים את הנאמר ואותו תעבדו דהוא עבודת שעיקרה להיות עבד ה' העושה רצון אדונו ללא פניות כלל, ועבודת היא דרגה גבוהה ביותר שעושה רצון קונו בכל בקשותיו.

וזהו הנאמר ובו תדבקון דרק לאחר שהאדם נהיה עבד ה', יכול הוא לדבוק בו יתברך ולהיות כחלק מהווייתו יתברך, וזהו הדרגה הגבוהה ביותר, שעל ידה יתרחק מכל סטייה ויוכל לדבוק רק במדותיו יתברך, וזהו החלק החשוב ביותר שירחיק האדם מכל מחשבת ע"ז וכדומה.

ולהכי י"ל דזהו שהפסיק בהאי קרא בין הפסוקים בדברי הנביא שקר, שכן הנביא שקר בדרכו מרחיק את האדם מאלו הדרגות בשלבים, ובכל שלב ושלב על האדם לידע כי הנביא שקר שמרחיקו עוון הוא, ולכן

פרשת ראה

עליו להתחזק באלו הדברים וכך יוכל להתרחק ממנו, והמשיך ואמר שהנביא שקר יקבל את עונשו במיתה, ודו"ק.

מקור: לחמי הלל